

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Kutnie oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. skierowane przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 465,10 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zaciągnął pożyczkę w firmie (...) sp. z o.o. w W. na kwotę 500 zł.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. udzielała pożyczek gotówkowych drogą elektroniczną za pośrednictwem strony internetowej www.sohocredit.pl, a podstawę udzielenia pożyczki stanowi umowa zawarta na zasadach określonych w regulaminie (pkt 1).

Według niniejszego regulaminu umowa pożyczki oznacza umowę zawartą pomiędzy pożyczkodawcą a pożyczkobiorcą, na której treść składają się postanowienia niniejszego regulaminu oraz indywidualne uzgodnione warunki umowy obejmujące kwotę pożyczki, okres na jaki została udzielona oraz termin spłaty pożyczki (pkt 2.1).

Przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki wnioskodawca zobowiązany jest dokonać rejestracji na stronie internetowej (pkt 3.1). Rejestracja odbywa się poprzez wypełnienie na stronie internetowej pożyczkodawcy formularza zawierającego szczegółowe dane wnioskodawcy wskazane w regulaminie, nadto wnioskodawca zobowiązany jest potwierdzić zapoznanie się z niniejszym regulaminem, regulaminem rejestracyjnym i polityką prywatności i zaakceptować te warunki (pkt 3.2). W trakcie rejestracji wnioskodawca zobowiązany jest dokonać przelewu opłaty rejestracyjnej na rachunek bankowy pożyczkodawcy podany na jego stronie internetowej w kwocie 1,00 zł. Dokonanie opłaty rejestracyjnej ma na celu sprawdzenie przez pożyczkodawcę czy podany w formularzu rachunek bankowy należy do wnioskodawcy (pkt 3.4.). W trakcie rejestracji wnioskodawca ustala hasło, które w przyszłości będzie służyć do identyfikacji pożyczkobiorcy w procesie zawierania kolejnych umów pożyczki (pkt 3.5). W celu zakończenia procesu rejestracji pożyczkodawca wyśle wnioskodawcy sms-a zawierającego kod aktywacyjny na podany przez niego w formularzu numer telefonu komórkowego, który wnioskodawca powinien wpisać we wskazanym miejscu na stronie internetowej (pkt 3.6).

W celu otrzymania pożyczki zarejestrowany wnioskodawca zobowiązany jest złożyć wniosek o udzielenie pożyczki na formularzu umieszczonym na stronie internetowej pożyczkodawcy. We wniosku o udzielenie pożyczki wnioskodawca zobowiązany jest podać wnioskowaną kwotę pożyczki, okres na jaki ma zostać ona udzielona oraz termin spłaty pożyczki (pkt 4.1 i pkt 4.2.).

Kwota pożyczki zostanie przekazana pożyczkobiorcy przelewem na jego rachunek bankowy wskazany w formularzu rejestracyjnym, niezwłocznie po wysłaniu przez pożyczkodawcę pożyczkobiorcy wiadomości sms informującej go o akceptacji indywidualnie uzgodnionych warunków umowy. Wiadomość sms zawierać będzie informacje o kwocie pożyczki, terminie jej spłaty oraz wszelkich kosztach związanych z udzieleniem pożyczki, w tym rocznej rzeczywistej stopy oprocentowania (pkt 5.1).

W dniu 5 sierpnia 2013 roku na nieustalony rachunek bankowy została przelana kwota 1 zł z tytułem „Przeczytałem i zgadzam się z warunkami umowy pożyczki (...) sp. z o.o.” z rachunku bankowego (...).

Tego samego dnia z tego rachunku bankowego została wydana dyspozycja przelania kwoty 500 zł na rachunek (...) z tytułem SohoCredit.pl (...) pożyczki (...).

Następnie został sporządzony elektroniczny plik z informacją o okresie świadczenia usługi, kwocie i prowizji za wydanie kredytu, gdzie termin płatności kwoty 500 zł został określony na dzień 2013-08-19 wraz z podanymi numerami rachunków bankowych (...) sp. z o.o. w W..

Spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła z dniem 14 grudnia 2013 roku jako wkład niepieniężny do spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. wierzytelność z tytułu pożyczki nr (...) udzielonej przez spółkę dnia 5 sierpnia 2013 roku.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne.

Wskazał, że zagadnienie legitymacji czynnej powoda przynależy do prawa materialnego i tym samym podlega badaniu przez sąd niezależnie od treści zarzutów przywołanych w odpowiedzi na pozew albowiem legitymacja czynna, jak i bierna jest opartym na prawie materialnym uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, badaną przez sąd w chwili orzekania, gdyż jej brak po stronie choćby jednej ze stron postępowania skutkuje oddaleniem powództwa, a o powyższym niewątpliwie winien wiedzieć powód reprezentowany w przedmiotowej sprawie przez fachowego pełnomocnika.

W przedmiotowej sprawie z dołączonych przez stronę powodową do pozwu dokumentów m. in. oświadczenia o wniesieniu wkładu niepieniężnego do spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. w postaci wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek dla osób fizycznych za pośrednictwem internetu, przysługujących (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nie można skonstatować, że powodowa spółka rzeczywiście uzyskała wierzytelność przeciwko stronie pozwanej i wstąpiła w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawniałoby go do żądania spełnienia świadczenia. Przede wszystkim nie wiadomo, czy na dzień 14 grudnia 2013 roku (...) sp. z o.o. w W. przysługiwała jakakolwiek wierzytelność wobec M. W., gdyż nie przedstawiono jakiegokolwiek dowodu na to, iż (...) sp. z o.o. w W. nabyła skutecznie wierzytelność przysługującą (...) sp. z o.o. w W. w stosunku do pozwanego M. W.. Dodatkowo należy zauważyć, iż oświadczenie o wniesieniu wkładu niepieniężnego w postaci wierzytelności z tytułu pożyczki nr (...) tytułem wkładu niepieniężnego do powoda nie pozwala na ustalenie, czy rzeczywiście, skutecznie ta wierzytelność została wniesiona tytułem aportu – powód nie załączył bowiem umowy rozporządzającej, co uniemożliwia ustalenie, czy owa cesja wierzytelności w trybie art. 14 k.s.h. była skuteczna.

Gospodarzem procesu cywilnego jest powód, który – kierując do sądu określone żądanie – ma obowiązek wykazać jego zasadność, a nie czyniąc tego naraża się na negatywne konsekwencje procesowe.

W przedmiotowej sprawie, strona powodowa nie uczyniła zadość tym obowiązkom – do pozwu nie załączyła bowiem dokumentów potwierdzających przejście praw do spornej wierzytelności na jej rzecz. W tej sytuacji, wobec ich nie przedstawienia należało stwierdzić brak legitymacji czynnej po jej stronie. W konsekwencji, żądanie pozwu podlegało oddaleniu, jako nie udowodnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c., poprzez uchybienie regułom służącym do oceny wiarygodności i mocy przedstawionych przez powoda dowodów.

Przy tak sformułowanych zarzutach powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym także za instancję odwoławczą, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Zaskarżony wyrok, pomimo częściowo błędnego uzasadnienia odpowiada bowiem prawu.

Mając na uwadze, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd drugiej instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego, to stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku zostaje ograniczone jedynie do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

W przedmiotowej sprawie bezspornym był przyznany przez pozwanego fakt zaciągnięcia pożyczki od spółki (...). Pozwany kwestionował natomiast legitymację czynną powoda do dochodzenia zwrotu powyższej kwoty.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że powód swej legitymacji nie wykazał.

Co prawda Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że w sprawie nie wykazano faktu, aby (...) sp. z o.o. w W. nabyła skutecznie wierzytelność przysługującą (...) sp. z o.o. w W. w stosunku do pozwanego M. W.. Błędnie dlatego, że na tym etapie w ogóle nie doszło do przelewu wierzytelności. Podmiot udzielający pożyczki zmieniał jedynie nazwę (numer regon w KRS potwierdza, że mamy do czynienia z jednym podmiotem prawa).

Powyższe nie zmienia jednak prawidłowości zaskarżonego wyroku. W pozostałym bowiem zakresie Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, co pociągało za sobą konieczność oddalenia powództwa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na powodzie, jako podmiocie inicjującym postępowanie cywilne, ciąży obowiązek przedstawienia podstawy faktycznej dochodzonych roszczeń (187 § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz dowodów na jej poparcie (art. 232 k.p.c.).

Zaniechania na tej płaszczyźnie mogą prowadzić do stwierdzenia nieudowodnienia podnoszonych roszczeń i oddalenia powództwa, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przywołany przepis statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów, która stanowi jeden z przejawów niezawisłości sędziowskiej. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem sądu jest dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia.

Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie sądu, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Wobec tego dla skuteczności zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. nie jest wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Skarżący powinien przy tym wskazać, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez sąd przy analizie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im taką moc przyznając (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2005 r., III CK 3/05, Lex nr 180925).

Sąd Okręgowy podziela przedstawione powyżej poglądy stanowiące ugruntowany dorobek judykatury.

Konfrontując ich treść ze stanowiskiem skarżącego należało uznać, że zarzuty stawiane zaskarżonemu rozstrzygnięciu nie mogą być uznane za zasadne, albowiem powód nie wykazał, ażeby Sąd pierwszej instancji przekroczył wyznaczone

w treści art. 233 § 1 k.p.c. ramy swobodnej oceny dowodów. Sąd Rejonowy zaś w sposób prawidłowy ocenił zebrany w sprawie materiał i zasadnie przyjął, że nie daje on podstaw do przyjęcia, iż powód udowodnił fakt wniesienia przedmiotowej wierzytelności przez spółkę (...) do powodowej spółki.

Wbrew twierdzeniom skarżącego z załączonego do akt sprawy wypisu KRS powodowej spółki nie wynika, aby konkretna wierzytelności objęta niniejszym powództwem została wniesiona do powodowej spółki.

Dowodem takiego wniesienia nie jest również złożone do akt sprawy oświadczenie prezesa zarządu (...) spółki z o.o. w W..

Oświadczenie to stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. podlega kontroli co do prawidłowości wskazanych w nim faktów. W sytuacji zakwestionowania przez pozwanego legitymacji czynnej powoda, winien on udowodnić fakt wniesienia przedmiotowej wierzytelności do podmiotowej spółki. Oświadczenie nie jest w tym zakresie wystarczającym dowodem.

Biorąc nadto pod uwagę, że niezależnie od przekonania strony powodowej i (...) spółki z o.o. w W., iż do wniesienia wierzytelności doszło, Sąd zobowiązany jest do kontroli ważności i skuteczności czynności prawnej, którą wniesienia takiego aportu dokonano. Konieczność dokonania powyższej kontroli wymaga przedłożenia przez powoda umowy rozporządzającej, czego ten nie uczynił. Prawidłowo więc Sąd Rejonowy przyjął, że powód nie sprostał ciężącym na nim obowiązkom dowodowym, co skutkowało musi oddaleniem powództwa.

Z przedstawionych powyżej powodów Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.